

вори право и разбрано, да чете чисто, да разбира онова, що чете (само ако онова, що чете е достъпно за него). Ще може да смѣта добрѣ на умъ и на писмо четири-тѣхъ дѣйствиа отъ смѣтницѣ-тѣ. Ще знае наусть 20—30 народны пѣсници, и ще знае да прикаже много приказнички. Ще може да напише право и хубаво едно изрѣчение безъ да направи голѣмы правописны погрѣшки. Ще знае да прикаже нѣщо отъ Священѣ-тѣ Историѣ, да испише нѣколко просты прѣдмѣты, ако и по четвъртачета. Ще може да исписва стаѣ, къщѣ, улицѣ, градъ или село. Нѣ главно-то е, че дѣте-то въ училище-то ще земе да разбира и да ся учи съ при-сръдце. Ще ся научи да внимава добрѣ и да усвоява брѣзо онова, което безъ навикъ ся усвоява твърдѣ бавно. И това е доста за едно десѣтъ годишне дѣте.

Може да рѣче нѣкой: защо наши-ты дѣца да не могѣтъ да научятъ нито половинѣ-тѣ отъ колкото казвате вие, отъ като подкачатъ да учятъ отъ порано, учятъ повече врѣмя и имъ ся прѣдава и у дома имъ? Ето защо, че отнимате много врѣмя отъ дѣтинскый животъ и повече-то отъ това врѣмя оставяте дѣца-та да го губятъ напрасно, та намѣсто ползѣ, докарвате имъ врѣдѣ въ естествено-то и умствено развитие. И още, че досегашне-то прѣвоначялно учение у насъ е нагласено така, щото дѣтето сѣди въ училище-то по 4—5 чяса на день, а едва му ся набира да ся учи 10—15 минути въ тѣя 4—5 чяса. А нѣкои дѣца отивать и ся връщатъ отъ училище-то, безъ да сѣ чели ни еднѣ минутѣ, защото учительтъ не можилъ да ги прислушя. И така, мые отнимаме много отъ живота на дѣте-то и, за голѣмѣ срамотѣ, оставяме да отива на вѣтъра това